

Az esztendőik száma már önmagában is tiszteletet követel. Megsokszorozva érvényes ez, ha arra gondolunk, világhírű tudós, kiváló oktató, kötelességtudó, becsületes vezető, megértő, nyugodt, tárgyilagos ember az ünnepeit.

Tusnád égbenyúló fenyvesei közül került közénk e nyílegyenes fa. Nem sínylette meg az „átültetést”, nem hajlott semerre sem az évszázad zivataraiiban.

Felnézünk ma is professzorunkra valamennyien a legkülönbözőbb korosztályokhoz tartozó tanítványai, akik közelbe kerülünk, akik megismertük és megszerettük. Mindig tiszteltük egyéniségét, csodáltuk akaraterejét, munkabírást, teljesítményeit.

Sokan vagyunk! Harmadéves egyetemi hallgató korától kezdve, amikor megbízták a buda-pesti Tudományegyetem Állattani Intézetében a tanársegédi feladatok ellátásával, egyre több tanítványtól kapott elismerést. Szóvetani tudásának mélyítésével és megbízatásának szaporodásával már nemcsak a természetrajz szakos hallgatói, hanem több száz gyógyszerész is követni próbálta tárgyterületén. 1934-ben volt a sorsforduló. Ekkor került az otthonául soha el nem ismert, de munkáseletének fő színhelyére Szegedre. Itt, mint a Tanárképző Főiskola Állattani Intézetének vezetője, majd, mint főiskolai igazgató az ország tanárképzésének ügyét vehette kezébe. Több ezer tanítványa emlegeti sok hálával, szerte az országban azért a magasszintű szakképzésért, amit itt kapott. Oktatói munkája sikerét nagymértékben erősítette, hogy 1926-tól kezdődően aktívan

bekapcsolódott az idegrendszer kutatásába. A kettős feladat ellátását egyetemi tanári és tanársegéd feladatai kinevezése után a szegedi Tudományegyetemen is folytatta és gazdagította.

Ő tanította a háború utáni évek tudásszomjas fiatal biológusainak nagyrészt. Munkája nem volt hiábavaló. Soraikból egyetemi, főiskolai tanárok, egészségügyi-, mezőgazdasági-ipari intézmények vezetői, oktatói, kutatói kerültek ki a legértékesebb munkát, az ifjúsági tanítását, nevelését végző középiskolai tanárok mellett. Ők is szétszóródtak széles e világban, de ma is vallják, amit Tőle tanultak; alap nélkül nincs felépítmény, szerkezet nélkül nem érthető a működés, becsületes munka nélkül nem születet megérdemelt siker!

Az állam vezetőitől kiérdemelt kitüntetései, a tudományos életben megszerzett elismerései mellett fogadja most ezen volt tanítványok köszöntését. Hálásan köszönjük mindazt, amit kaptunk szaktudásban és emberi példamutatásban!

Köszönjük, hogy megtanított a természet szeretetére, arra, hogy az élet tudománya a legrealisabb, legjobban megfogható tudomány, mely sok gyönyörűséget adhat a kutató szemnek.

Sohasem tudjuk elfelejteni pályánk kezdetéhez a Tőle kapott útmutatót: Aki katedrara akar állni, annak tudnia kell mesterségét, állandóan bővítenie kell szakismeretét. Törekedni kell a helyes, világos és szép magyar beszédre, és mindenkifelelt szeretni kell azt az ifjúságot, melynek nevelése magukra lesz bízva.

Felejthetetlen és életreszóló

biztatása a következő: Abban a bonyolult idegrendszerben, melynek minden részletét megismerték, úgy, hogy jelenleg a világon más sem tud erről lényegesen többet mondani — leglényegesebbek az agykéreg piramis-sejtjei. Ezek az ún. magassabbrendű idegműködés, a tudatos érzetek és akaratlagos mozgások, valamint a második jelzőrendszer, a beszédképesség létrehozói. Véleményem szerint minden egészséges ember piramis-sejtjeinek száma közel azonos. Nem kell tehát senkire sem túlságosan felhézni, vagy lenézni, nem kell semmin se nagyon csodálkozni — mindenkinek csak következetesen használni kell ezeket a sejtjeit.

Igyekszünk használni, szerte az országban, hálás tanítványai. Bevalljuk, hol könnyebb, hol nehezebb meg. De ha megmondjuk a 85 éves Ábrahám akadémikus életútja sem volt tövis nélküli, mégis mindig csak előre nézett.

Sorsa igent mond az annyit vitatott kérdésre, lehet-e elmélyült kutatómunkát folytatni egy oktatói és tudományos intézmény vezető-szervező munkája mellett? Vállalhat-e társadalmi kötelezettséget, közéleti tevékenységet, közéleti tevékenységet olyan ember, akinek idejét, erejét annyira lekötötte választott hivatása. Ő vállalt. Ma is dolgozik, szigorú időbeosztással, tervszerű alkotómunkában telnek napjai.

Kívánunk számára még nagyon sok alkotóévet, új eredményeket az idegrendszer megismerésében és mindehhez nagyon jó egészséget.

DR. STAMMER ARANKA
egyetemi docens

Hosszú és sok KISZ-tagot megmozgató eseménysorozat ért véget november 22-én a SZOTE-n. Az alapszervezeti és kari politikai vetélkedők után az egyetemi rendezvényre került sor.

Az Apáthy kollégiumban a verseny kezdete előtt néhány perccel szinte teljesen üres terem fogadta a belépőt. Igaz, hogy ugyanebben az időben a Tv-szobában a kupamérkőzésen telt ház volt, de csak nem labdarúgó-szurkoló mindenki?! Így a közönségre várva némi késéssel kezdődött a három csapat nemes versengése. Az általános orvosi kar két csapata — az első és a harmadik évfolyam — valamint a gyógyszerészhallgatók öt fős gárdája mérte össze tudását. A verseny sokrétű felkészültséget igényelt a csapatoktól. Az időszertől külső és belpolitikai kérdéseken kívül a magyar ifjúsági mozgalom történetét és a Szovjetunió gazdasági és politikai életét is alaposan ismerniük kellett a versenyzőknek a sikeres szerepléshez. A legnépszerűbb a szerepjátszást kívánó feladat volt. A vetélkedő feleknek közgyűlési beszédet kellett írniuk az ENSZ közgyűlés politikai vitájához egy ország képviselőjében, s a csapat valamelyik tagjának el kellett mondania, természetesen pontosan úgy, mintha a valódi fórum előtt állna.

Szoros és izgalmas verseny volt a csapatok között. A harmadik és a gyógyszerészek mindvégig fej-fej mellett haladtak az élen, végül egyetlen pont különbséggel a gyógyszerészek győztek. Befejezésül a zsűri átadta a könyvjutalmakat, s rövid percek alatt kiürült a terem.

Érdemes azonban elgondolkodni azon, hogy miért voltak olyan kevesen, hogy a közönségnek szánt csokoládéból minden jelenlevőnek bőven jutott, sőt maradt is belőle? Néhány héttel ezelőtt éppen a SZOTE Filmhét miatt maradt el a vetélkedő, s ennek ellenére (mint arról e lapban is írtunk), arra is nagyon kevesen voltak kíváncsiak. Igazán nem lehet olyan panasza, hogy a rendezvények torlódnak, és megosztják az érdeklődő hallgatók „tömegeit”. Hasonló látogatottsági gondjai vannak a SZOTÉATRUM POLYTICUM rendezvényeinek is. Vajon miért? Ritkán van lehetőség olyan filmek megtekintésére, mint amilyeneket a filmhéten láthattunk és a SZOTÉATRUM témái sem nevezhetők éppen érdekteleneknek.

Mindez nem jelenti azt, hogy nagyobb előzetes szervezéssel nem lehetünk volna többen a vetélkedőn. Bizonyára, De ez a jelenség olyan felfogás tünete, amelyet nem hagyhatunk szó nélkül. Valahogy a KISZ-tagok nem érzik igazán magukénak az egyetemi rendezvényeket. Nem értik és nem érzik azt, hogy ezek mind értük és az ő érdekében születnek. Aktív közreműködésük nélkül mind-mind sikertelenségre van ítélve, s így nem sok értelme van a szervezők lelkesedésének, igyekecsének. Nem a mások kedvéért rendezik az egyetemi szintű rendezvényeket! Lépjünk hát végre előre felfogásunkban, s oda is menjünk el, ahová adminisztratív eszközök nem kényszerítettek. Érdemes, csak meg kell próbálni!

SZIEBIG GÉZA

Közös felolvasóülés

November 24—25-én került sor a Móra Ferenc Kiváló Kollégiumban az ELTE, a JATE és a KLTE Régi Magyar Irodalmi Diákköreinek közös felolvasására.

Szép hagyomány folytatódott, hiszen mióta 1975-ben — ugyan- csak Szegeden — először megrendezték, minden ősszel találkoztak a három egyetem „régimagyarosai”, s hogy nemcsak a hagyomány ápolása miatt, azt a korábbi ülések anyagából kiadott három kötet is bizonyítja.

Az idei vitatülés témája: *Régi magyar lírai költészetünk, az európai irodalom összefüggéseiben.*

A két nap alatt tizenkilenc dolgozat hangzott el, közöttük jó néhány olyan, amely a téma kevésbé ismert, kevésbé kidolgozott területeire irányította a figyelmet. Egyébként a vitatülés anyaga — csakúgy mint a korábbiaké — rövidesen nyomtatásban is megjelenik.

A Főiskolai Napok margójára

Előző lapszámunkban röviden beszámoltunk a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola november 16—17—21-i rendezvénysorozatáról. Tudósításunk csak a legfontosabb eseményekre szorítkozott a sürgelő lapzárta miatt. E tudósítást szeretnénk kiegészíteni. Ugyan a főiskola ifjúsági parlamentjéről már hírt adtunk, mégis újra megemlítjük.

A parlamenti ülés első felében

miért szervezik keresztbe a programokat. Nem érdemelt volna ez a fórum egy külön, szabad termet?

A tudományos diákköri konferencia dolgozataiból már kiemeltük a legjobbakat, de külön említést érdemel a *Testnevelés, sport szekció anyaga*. Első ízben fordul elő, hogy a testnevelés szakos hallgatók ilyen tudatosan törekedjenek jövőre hivatásuk.

dái ezek a népi kultúra e sajátos műfajának újjáélesztésére.

Alkotó-körök bemutatkozása — névvél jelölte a Főiskolai Napok program-tervezete az Irodalmi Színpad és a Kis opera együttes műsorát. A főiskola irodalmi színpada évek óta létezik, tagjai évek óta kísérleteznek egy sajátos profil kialakításával. Ezt azonban az állandóan cserélődő vezetői és hallgatói gárda idáig nem tette lehetővé. A jelenlegi társulat nyilvánosan is bemutatkozott már és állandó szereplői a főiskola „házi” rendezvényeinek is. November 17-i estjük rosszul indult a technikai felszerelések hiánya miatt. Az ezekről való gondoskodás és a programok szervezése — gondoljuk — leginkább a függetlenített közművelődési titkár feladata lett volna. A társulat viszont mindent megtett a Gerelyes Endre darab sikerre vitelért. A szerzői gondolatvilágot jól érzékelő és éreztető rendezői koncepció, a színészi játékok hitelessége, a kitűnően összeállított kísérőzene együttesen járultak hozzá a színvonalas bemutatáshoz. Kár, hogy a túlságosan puritán színpadkép funkciótlan maradt, sőt mintha egyes jelenetekben akadályozták volna a szereplőket szabad mozgásukban. Az est legkiemelkedőbb alakítását Szűcs Péter, Lancelot megtestesítője nyújtotta. Indulatoktól izzó, belső feszültséget sugárzó, mindvégig meggyőző játéka nagyban hozzájárult a figura hitelességéhez. Hatásos volt Mihácsi János, a Sárkány szerepében. Az epizód szereplők közül Bagó József Dárc-ja érdemel említést. Egészében véve kellemes 45 percek voltak tanú, s ha az együttes nagyobb rutinra tesz szert, a tagok megszokják egymás játékstílusát, több sikeres bemutatót ér meg.

A következő 45 perccel a *Kis opera együttes* tette kellemsé, ötletes, magasabb művészi igényeket is kielégítő játékaival. *Haydn: A patikus című vígoperáját* adták elő. Bárdi Sándor főiskolai adjunktus rendezésében. A diszkrét Takács István főiskolai hallgató leleményességét, szellemességét dicsérik. A társulat rutinos, régebbi bemutatásokról már ismert két tagja, Szilágyi Béla és Vajda Júlia most is kiemelkedő alakítást nyújtottak. Mind hangjukkal, mind játékkal tökéletesen kihasználják a szerep kínálta lehetőségeket. De elismerés illeti Tóth Márta és Ördög József teljesítményét is, csakúgy, mint Kaminsky Frigyes zongorakíséretét. GRÖF RÓZA

A Kis opera együttes (balról jobbra) Ördög József, Tóth Márta, Szilágyi Béla, Bárdi Sándor és Vajda Júlia

jóleső érzés töltött el. Lám, ilyen az igazi demokratikus szellem — gondoltam. Megnyugtató, hogy oktatók és hallgatók egyaránt fegyelmekkel és felelősséggel kezelik a felmerülő problémákat, s mindkét fél komolyan vette a másik érveit, javaslatait. De egy idő után ez a demokratikus szellem megtört, oktatói-hallgatói vádaskodássá vált. Mintha az próbálgatták volna a vitapartner, ki az erősebb, kinek bírja tovább az idegei az időnként másszemélyeskedéssé fajuló „kérdéssz-feelek” játékok. Kétségtelen, a hallgatói felszólalások némelyike nem mindig az alkalomhoz illő hangnemből fogalmazódott meg, de ugyanez elmondható néhány válaszdó hozzáállásáról is.

A légkör romlását idézte elő az ugyanez — a díszterembe — 20 órára tervezett tanári koncert is. Ha egy KISZ-titkár tizenhat géppelt oldalnyi — csak konkrétumokat tartalmazó — felszólalást készít, ha az előzetes felmérések alapján ezernyi kérdésre, kérésre lehet számítani, akkor érthetetlen,

munkájuk elméleti alapjainak kidolgozására mind az órán belüli oktatás, mind az edzések, sportkörök vonatkozásában.

A hallgatói képzőművészeti kiállításról szintén hírt adtunk előző tudósításunkban — a megnyitás erejéig. Nem szoltunk azonban „a stúdió-kiállítás” alkotói-ról, alkotásairól. A legnagyobb szakmai elismerést arató Göcsey Józsefet nem kell bemutatni olvasóinknak, hisz grafikáit több ízben közzétűk, őt magát pedig egy korábbi számunkban mutattuk be. Dobos Tünde — főiskolai hallgatók által — ritkán művelt műfajt választott. Illusztrációi gyönyörű hangvételűek, sajátos mikrovilágot tükröznek. Dobos István geometriai hatású alkotásai és Takács István portré-művészeti új próbálkozásokról vallanak. Több ilyen ízlésformáló, főiskolák alkotókat bemutató „belső-tárlatra” lenne szükség.

A kollégisták kézimunkáit is elismerés illeti. Mint dr. Szabó G. Mária főiskolai adjunktus megnyitójában elmondta, jó pél-

dem munkája is elkezdődött; míg a résztvevők többsége Várkonyi Baláznak, a Magyar Rádió szegedi tudósítójának értékes előadását hallhatta a riportkészítés mesterségéről; néhányan már magnóval az oldalukon dolgoztak: óvodákban, üzletekben, kollégiumokban és az utcán kérdezősködtek a Mikulással kapcsolatban. Délután a már elkészített riport-nyersanyagok kerültek terítékre, a stúdiók ezeket végighallgatva formálták saját maguk és társaik elképzeléseit a riportkészítésről.

Este 3 csapatra oszlott a TEST: a résztvevők különféle, a stúdiózással kapcsolatos agyafutrt, tréfás, vidám feladatokban mérték össze erejüket. Legnagyobb sikerre a „süketnéma” instrukciós játéknak volt. Ebben egy képzelt-beli üvegfallal töltsd oldalról kellett rávenni egy másik játékost különféle cselekvéssorozatokat eljátszására. Jó humorérzékkel tettek tanúbizonyságot a résztvevők, mikor bemutatták mini-hangjátékukat, melyet előre megadott, öletszerűen összeválogatott zörejekre alkottak. Készítettek képzelt riportot és valóságosat, mikrofonzsinór nélkül, olvastak nyakatekert szöveget hiba nélkül úgy, hogy fejjel hallgatójukban saját hangjukat hallották — 2 másodperc késéssel, visszhangosítva. A győzelmet végül a SZOTE stúdióból alakult „A SEJT” fedőnévű csapat szerezte meg.

Ezt követően mindenki a MÚSOR-ra koncentrált, saját anyagát montírozta, alakította. Vasárnap délután némi vita után a forgatókönyv is kialakult és ezután már „csak” a felvétel, majd a tíz kópia elkészítése volt hátra.

A hangulatában is remek találkozó sikere azt mutatja, hogy hasznos dolog közösen megbeszélni problémáinkat, ötleteinket, tanulni egymástól, együtt dolgozni, mivel ennek eredményét nemcsak a stúdiók, hanem a kollégisták is élvezik.

KOMÁROMI ZOLTÁN

TEST '78

December 5-én este Szeged és Kecskemét 10 kollégiumi stúdiója ugyanazt a Mikulás-műsort sugározta. A műsor ajándék — az 1. Délmagyarországi Területi Stúdiós Találkozó (TEST) ajánléka mindenkinek, akiben él még a Mikulás varázsa — hangzott el a bevezetőben.

A VII. Országos Stúdiós Találkozó záróközleményének szellemében „született meg” december 1-én Szegeden, a SZOTE Apáthy Kollégiumában a TEST. A rendezvény sikerén a házigazdákon kívül mintegy 40 stúdiós „bábaszkodott”. A találkozó elsődleges célja a személyes kapcsolatok felvételén túl módszertani segítséget nyújtani elsősorban a beindulás gondjaival küszködő kis stúdióknak.

Az ország 7 stúdiós körzete közül a szegedi az, amelyik az utóbbi években a legjobban fejlődött. Három éve még csak 4 stúdió működött, ma 10, ez azonban abból adódik, hogy az intézményeken belül több stúdiós dolgozik, kollégiumonként 5—10 emberrel. Az ilyen kis létszámú kollektívák időbeli elfoglaltsága — a felszerelés kezdetlegessége miatt is! — igen nagyfokú, problémát jelent rendszeres készítésük (technikai és műsorkészítési) az információ — és műsorcsere.

Ezeket a gondokat segíthet a TEST, itt a személyes találkozó-sok, beszélgetések kapcsán remek lehetőség kínálkozik a tapasztalatcsere és továbbképzésre. A mostani rendezvény fő témája a riport, a riportkészítés volt. A stúdiók munkájában, éppen az aktuális tartalom miatt ennek igen fontos szerepe van. Annak érdekében, hogy a tanulatnak közvetlenül is hasznát vegyük, elhatároztuk, hogy közös Mikulás-műsort készítsünk, amely éppen ezért kiemelt helyet töltött be a programban. Már az ismerkedési est is szerkesztőségi ülássé alakult, melyen a jelenlevők többsége feladatot vállalt.

Szombaton délelőtt már az ér-